

عنوان مقاله:

گردشگری پایدار روستایی؛ ابزاری برای توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی مدیریت گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

طاهره نورایی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

سیدنعمت اله موسوی - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه مروری، بررسی نقش گردشگری پایدار روستایی در ایجاد توسعه پایداری می باشد. گردشگری پایدار روستایی یک از انواع مهم گردشگری است که علاوه بر حفظ ارزشهای سنتی، عقاید و آداب و رسوم، می تواند فرصت هایی را برای ایجاد توسعه پایدار بوجود آورد. این صنعت می تواند به عنوان یک راهبرد کلیدی منجر به بهبود رفاه اجتماعی و اقتصادی در مناطق روستایی شود. لذا برنامه ریزان و سیاستمداران توسعه باید به گردشگری پایدار روستایی به مشابه موتور محرکه ی توسعه بنگر نو آن مادر برنامه های توسعه ای خود لحاظ کنند. در کشور ما به علت کمبود زمین حاصل خیز، قرار داشتن اکثر این کشور ما در مناطق خشک و غیر خشکو کوچک بودن مزارع، کشاورزی باعث مهاجرت روستاییان به شهر شده است. این امر سبب حاشیه نشینی و معضلات اجتماعی عویدهای دیگری در شهر ما گشته است. رویکرد دولتها در این زمینه شامل بالا بردن تولید در واحد سطح ایجاد واحدهای صنعتی کوچک در روستاها و استفاده از پتانسیل بالقوه روستا می باشد. یکی از این پتانسیل ها گردشگری روستایی می باشد که می تواند راهکار مناسبی برای جلوگیری از مهاجرت روستاییان به شهرها باشد. گردشگری روستایی مازاد نیروی انسانی را در روستا جذب نموده و همراه با آنمی تواند یکی از فرصتهای شکل گیری توسعه همه جانبه روستایی محسوب شود. گردشگری روستایی، کلیه فعالیتهای توریستی مرتبط با فعالیتهای گردشگری طبیعی فرهنگی ورزشی، آموزشی بهداشتی و درمانی هنری و میراث فرهنگی را شامل می شود. انواع توریستمدر مناطق روستایی عبارتند از: توریستم طبیعی، توریستم فرهنگی، اکوتوریستم، آگروتوریستم و سیاحت. گردشگری روستایی کلید طلایی کشورها به حساب می آید.

کلمات کلیدی:

گردشگری روستایی، توسعه پایدار، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/139195>

